

Men det er slet ikke det, dette forslag handler om. Det handler om noget helt andet. Det handler om, at vi har en regering, der ønsker at levere en magtdemonstration over for den danske fagbevægelse, og det er ikke kun over for fagbevægelsen i den udgave, vi kender med forbundshuse osv. Det er også dansk fagbevægelse ude på den enkelte arbejdsplads med en tillidsrepræsentant, der er valgt af de mennesker, der arbejder på den pågældende arbejdsplads. De mennesker indgår aftale om, hvordan deres forhold skal være.

Men her har vi en regering og en minister og en ordfører fra Venstre, der mener: Vi er klogere end dem. Vi ved bedre end dem, der er ude på den virkelige arbejdsplads, hvad lønmodtagerne vil have.

Det forslag, man kommer med her, er et direkte klask i hovedet på de mange mennesker, der har aftalt, hvordan de synes, deres arbejdstid og deres forhold skal tilrettelægges. Man går direkte ind og siger: Vi reducerer værdien af de overenskomster og de aftaler, I indgår, for vi er klogere.

Forslaget siger direkte, at der er tilfælde, hvor tillidsrepræsentanten ikke længere kan være med, og hvor de faglige organisationer heller ikke længere kan være med. Man går over til kun at have decideret individuelle aftaler, hvor den enkelte lønmodtager må stå alene med sin arbejdsgiver og aftale arbejdstid.

Vi står med en regering, og vi står med et forslag, hvis direkte formål er at svække lokalaftaler og dermed også svække de grupper på arbejdsmarkedet, der kun kan opnå ligeværdighed, såfremt man forhandler samlet og inden for den aftalte ramme giver mulighed for, at den enkelte kan udfolde sine behov for frihed, og for, at der bliver taget hensyn til de personlige forhold. Derfor er regeringens forslag meget principielt, og uanset at der er sket ændringer, fra forslaget forelå i udkast, og til det i dag foreligger med ændringsforslag og forlig, ændrer det ikke på det grundlæggende principielle, der ligger i dette permanente overenskomstindgreb.

Man kan så sige, at forslaget er blevet bedre undervejs – ja, hvis man vel at mærke anerkender grundpræmissen, nemlig at der skal lovgives på dette område, og det gør vi ikke. Vi anerkender ikke den grundpræmis. Vi mener, det ville være bedre, hvis man selv udviklede de bestemmelser på den enkelte arbejdsplads og inden for de overenskomstmæssige rammer, som

allerede er skabt, og som bliver skabt i fremtiden.

Regeringen har både i går og i dag prøvet at sige, at der er tale om en skræmmekampagne. Vi har fået at vide, at der sker misinformation, og man forestiller sig næsten, at det er mit parti og eventuelt andres parti, som har bestilt denne konfrontation – at vores ærinde direkte har været at skabe utroværdighed og mistillid, og hvad man ellers kan forestille sig, til dette lovforslag. Jeg må imidlertid bedrøve de spindoktorer i Venstre eller andre steder, der har givet det råd. Det er også en virkelighed, der ikke eksisterer.

Kl. 15.15

Vi har lyttet, jeg er i tvivl om, hvorvidt andre har lyttet, også til deputationerne, og vi blev faktisk overrasket over, hvad der myldrede ind, da man begyndte at komme med forskellige former for vurderinger på overenskomster og lokalaftaler, og jeg vil gerne fremhæve bare ét eksempel på, at vi er ude i en anden virkelighed end den, regeringen, Venstre og medløbet i Dansk Folkeparti nu har begivet sig ind på.

Vi har et bilag i Arbejdsmarkedsudvalget, det har nummer 21, det er en henvendelse fra RBF, RestaurationsBranchens Forbund, og de skriver bl.a., at de har en problemstilling vedrørende tjenerne på DFDS' rute fra Göteborg til Norge og England. Her er forholdet det, at der kun er adgang til under en form, der passer til det arbejdsforhold, at indgå aftaler om fuldtidsarbejde.

Det, der vil ske, skriver de direkte her, hvis der bliver åbnet for den her mulighed, er, at det firma, de er ansat hos, formentlig vil udløse deltidarbejde, sådan at de får mere fritid om bord – mere fritid om bord – og dermed lavere løn. Det skriver de direkte er deres vurdering. Det er ikke min vurdering, men deres vurdering.

Den vurdering af dette lovforslag vil jeg godt tage hensyn til, og den bekræfter, at det, regeringen her sammen med sit følgeparti har gang i, er, at der nu bliver åbnet mulighed for sicilianske tilbud til danske lønmodtagere. Det er ikke sikkert, at tilbuddene kommer på alle områder. Der er jo dybest set ikke nogen, der ved, hvor det slår ned, men der åbnes en mulighed dér, hvor der i dag er en beskyttelse mod det i overenskomsterne, som f.eks. i den overenskomst, der regulerer det her arbejdsforhold. Det er den beskyttelse, man fjerner.

Det er en beskyttelse, som i øvrigt er kommet til udtryk gennem en forhandling, hvor parterne har siddet over for hinanden, og resultatet er